

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Catan Liliana
Guzun Ion
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Găină Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

GÎSCĂ Alexandr XXXXX născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.10.2013 – 08.05.2014;

Instanța de apel: 05.08.2014 – 18.12.2014;

01.11.2019 – 17.02.2020;

Instanța de recurs: 27.02.2015 – 01.04.2015.

21.08.2020 – 21.10.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 08 mai 2014, Gîscă Alexandr a fost condamnat pe art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Galenco Oleg prejudiciul material de 247.690,56 lei, venitul ratat de 10430 lei, prejudiciul moral de 10000 lei și cheltuielile de judecată de 17041 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Gîscă Alexandr în noaptea spre 22.01.2012, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului a pătruns în cafenea-bar „AHAVA” al Î.I.”Galenco Oleg” situată în XXXXX, de unde a sustras bunuri, cauzându-i părții vătămate Galenco Oleg o daună materială în sumă totală de 1735 lei.

Tot el, aflându-se în cafenea-bar „AHAVA” al Î.I.”Galenco Oleg”, din XXXXX, intenționat a incendiat localul, fiind distruse și deteriorate bunuri și produse alimentare, în urma cărui fapt i-a pricinuit părții vătămate Galenco Oleg pagubă materială în sumă totală de 123.410,54 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Dobrioglo Denis, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate în baza art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal, iar pe art. 197 alin. (2), lit. a) Cod penal să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut vina pe art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal, a colaborat cu organele de urmărire penală, a restituit bunurile sustrase, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, s-a căit sincer, pedeapsa de 2 ani privațiune de libertate este prea aspră.

Învinuirea pe art. art. 197 alin. (2), lit. a) Cod penal este bazată pe presupuneri, cheltuielile de reparație a localului, în sumă de 124.280,08 lei sunt exagerate, experții nu au efectuat investigații vizuale înaintate și în timpul lucrărilor de reparație, lipsesc acte ce demonstrează volumul lucrărilor.

Nu s-a luat în considerație concluzia expertizei în construcție nr. 1239 din 05.06.2012, că pentru restabilirea stării inițiale a imobilului de până la incendiu sunt necesare doar 33.060 lei.

Raportul de expertiză nr. 1604 din 26.07.2012, întocmit de Centrul Național de Expertiză Judiciară, în care s-a stabilit prejudiciul material cauzat de incendiu în urma deteriorării produselor alimentare și bunurilor aflate în încăpere constituind 15.306,25 lei, produsele alimentare; 31.780 lei alte bunuri materiale, astfel conform expertizelor nu se acumulează suma ce depășește 50.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

La fel, prin încheierea din 18 decembrie 2014, instanța de apel a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea avocatului Dobrioglo Denis cu privire la dispunerea expertizei contabilo-merceologice repetate, deoarece în cauză a fost efectuată expertiza contabilă-merceologică, raportul de expertiză nr.1239 din 05.06.2012 care este suficient de clar și complet, iar concluziile sânt întemeiate și nu provoacă dubii. În ședință instanței de fond s-a formulat o cerere similară, care tot a fost respinsă, prin încheierea din 25 aprilie 2014.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări și vinovăția inculpatului au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Vina inculpatului s-a confirmat integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, cum ar fi declarațiile părții vătămate, martorilor Oreștein

Irina, Dumescu Cristina, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2012 cu tabel fotografic fiind examinată cafeneaua-bar „AHAVA” a Î.I. „Galenco Oleg” din XXXXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2012 cu tabel fotografic, fiind examinat domiciliul lui Gîscă Alexandr și bunurile sustrase depistate, procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 22.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 36 din 23.01.2012, încheierea șefului serviciului apărării împotriva incendiilor a secției situației excepționale din 24.01.2012, procesul-verbal de examinare a obiectului cu tabel fotografic, fiind examinată o rangă metalică cu ajutorul căreia Gîscă Alexandr a pătruns în cafeneaua-bar „AHAVA” deteriorând geamul, certificatele de cost a bunurilor materiale, actul de inventariere a mărfii din 01.11.2011, raportul de expertiză judiciară-merceologică nr. 16 din 26.07.2012, devizul local de cheltuieli nr. 01-01-2000, raportul expertiză judiciară suplimentară în domeniul construcției nr. 1249 din 22.07.2013, procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate la barul „AHAVA” - lucrări de reparație capitală cu valoare de deviz 124 280,02 lei.

În aceste context, expertiza în construcție nr.1239 din 05.06.2012 și raportul de expertiză nr.1604 din 26.07.2012 au fost apreciate ca probe admisibile, care se coroborează cu celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii. Prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii inculpatului, iar temeiuri pentru a-i aplica o pedeapsă non privativă de libertate nu există.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Dobrioglo Denis în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și dispusă rejudecarea cauzei.

În motivare recurentul a indicat, privind învinuirea pe art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, că instanțele nu au luat în considerare că inculpatul a colaborat cu organele de urmărire penală, a restituit bunurile sustrase, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, s-a căit sincer, pedeapsa de 2 ani privațiune de libertate fiind una prea aspră.

Totodată, învinuirea pe art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal în opinia recurentului este bazată pe presupuneri, instanța de apel nu a intrat în esența cauzei. Au fost ignorate argumentele invocate de apărare și nu a luat în considerație raporturile de expertiză întocmite de Centrul Național de Expertiză Judiciară.

Sentința este bazată pe presupunerea că la data incendiului produs - 22.01.2012 în cafenea se aflau bunurile ce au fost verificate încă la 01.11.2011, ceea ce e în contradicție cu art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Expertizele întocmite de Centrul Național de Expertiză Judiciară nr. 1604 din 26.07.2012 și nr. 1249 din 23.07.2013 nu acumulează o sumă ce depășește 50.000 lei. Devizele de cheltuieli suportate de partea vătămată, nr. 01-01-2000 și altele, nu

pot fi luate în considerație, deoarece prejudiciul se calculează din principiul stării bunurilor ce au fost deteriorate la starea în care se aflau de până la incendiu.

Pentru elucidarea erorilor și stabilirii prejudiciului real cauzat și pentru o calificare corectă a infracțiunilor în instanța de apel a fost înaintată cererea privind efectuarea expertizei merceologice repetate, însă a fost respinsă prin încheierea din 01.12.2014 ca nefondată, care urmează a fi anulată împreună cu decizia instanței de apel.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2015, a fost declarat ca inadmisibil vădit neîntemeiat recursul ordinar al avocatului Denis Dobrioglo.

8. În motivarea deciziei, instanța de recurs a concluzionat că, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apel, în raport cu împrejurările concrete invocate în decizia contestată nu s-ar fi pronunțat instanța de apel.

De asemenea nu s-a specificat sub ce aspect motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi în acest caz încadrarea juridică corectă, fiind omisă argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens, cu specificarea unor concrete erori de drept în aspectul dat.

S-a remarcat și faptul că recursul nominalizat, fiind denumit de recurent drept unul „preventiv”, în condiția sa de formă și de conținut nu are nici-un suport legal, deoarece Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea legală de a declara un recurs prealabil.

Cu referire la celelalte argumente din recursul dat, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond și de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțând-se argumentat și întemeiat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, pedepsele respective au fost motivate, individualizate și aplicate inculpatului în corespundere cu prevederile legale. Pe lângă aceasta, recursul declarat a fost întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Deci, inculpatul prin intermediul apărătorului său și-a realizat dreptul de a contesta sentința în privința sa atât prin apel cât și prin recurs, aceasta devenind irevocabilă.

9. În legătură cu faptul că inculpatul s-a aflat în căutare și conform Inspectoratului de Poliție Cimișlia a fost stabilit locul aflării lui, la 04.10.2019 (Vol-III, f.d. 93), avocatul Găină Alexandru în interesele inculpatului a înaintat un nou apel preliminar la 21.10.2019, prin care a solicitat repunerea în termen a apelului și casarea parțială a sentinței cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care, inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală, din motivul că fapta nu a fost comisă de inculpat. De asemenea a solicitat respingerea parțială a acțiunilor civile privind paguba cauzată prin distrugerea averii proprietarului.

10. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2020, apelul a fost respins ca inadmisibil, fiind nefundat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, sentința judecătorească Cimișlia din 08.05.2014 a fost deja atacată din numele inculpatului de către avocatul Dobrioglo Denis.

Astfel, colegiul a constatat că sentința a fost verificată și supusă controlului de către instanța de apel și Curtea Supremă de Justiție la inițiativa inculpatului.

Deci, se confirmă faptul comunicării inculpatului despre existența acestei sentințe din 08.05.2014 cu acordarea termenului legal pentru a executa dreptului

participantului la proces pentru atacarea sentinței în caz de dezacord cu decizia luată în cauză.

Instanța de apel a menționat că apărătorul Găină Alexandru a intervenit în proces doar la depunerea apelului dat, și anume la 21 octombrie 2019, fapt ce este confirmat prin mandatul acestui avocat (f.d. 94, Vol-III), anterior fiind încheiat contract de asistență juridică cu un alt avocat pentru apărarea intereselor inculpatului, care a folosit dreptul de atac al acestei sentințe din numele inculpatului.

Termenul de depunere a cererii de apel pentru inculpat și apărătorul lui a expirat la 23 mai 2014 și avocatul Dobrioglo Denis a depus apelul în interesele inculpatului la data numită. Iar, avocatul Găină Alexandru a depus apelul mult peste termen în interesele inculpatului în mod repetat abia la 21 octombrie 2019.

Astfel, instanța de apel a menționat că sunt neîntemeiate argumentele avocatului Găină Alexandru precum că sunt temeuri rezonabile de repunere a apelului în termen, deoarece apelantul nu a prezentat careva probe veridice în acest sens, din aceste motive instanța de apel, apreciind argumentele invocate de el ca fiind lipsite de suport probatoriu.

Instanța de apel a menționat că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premiză nu s-a confirmat.

Inculpatul prin intermediul avocatului Dobrioglo Denis deja și-a exercitat dreptul de atac cu apel a sentinței ceia ce a dus la respingerea apelului înaintat de către avocatul Găină Alexandru în interesele inculpatului ca fiind inadmisibil.

Argumentele părții apărării precum că inculpatul a renunțat la apărătorul Dobrioglo Denis, care a atacat sentința în cauză, colegiul le-a considerat neconfirmate, or lipsesc careva acte care probează faptul dat. Avocatul Dobrioglo Denis, fiind apărător al inculpatului a atacat și decizia Curții de Apel Chișinău din 18.12.2014 cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, fapt ce confirmă utilizarea căilor de atac în întregime.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Găină Alexandru în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 8) Cod de procedură penală, solicitând repunerea în termen a recursului din motiv că decizia motivată a fost pronunțată la 17.03.2020, în perioada declarării stării de urgență și casarea totală a deciziei instanței de apel cu transmiterea cauzei spre rejudecare în apel, în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul, pierzând încrederea în apărătorul care îl apăra în prima instanță, bănuind că din cauza poziției de apărare

care i-a fost impusă la acel moment va fi condamnat la închisoare reală, nu s-a prezentat la judecarea cauzei și nu a informat apărătorul și/sau instanța de judecată că a decis să rezilieze contractul de asistență juridică.

Solicită repunerea în termen a recursului deoarece inculpatul a luat cunoștință de sentința din 08.05.2014, fiind reținut de organele de drept la 04.09.2019, termenul de 15 zile expirând la 21.10.2019 (19.10.2019 fiind zi de sâmbătă). Contractul de asistență juridică cu avocatul a fost încheiat de către sora inculpatului, Gîscă Elena.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că avocatul, declarând recurs în favoarea inculpatului, a invocat ca temei pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*, fără a oferi careva motivare în acest sens, însă din conținutul acestuia reiese că autorul critică soluția instanței de apel, și solicită repunerea în termen a recursului ordinar.

Referitor la argumentul apărării prin care motivează că inculpatul a pierdut încrederea în avocatul său și nu s-a prezentat la ședințele de judecată, nu este temei

de casare a deciziei, mai ales că avocatul Dobrioglo Denis a apărut interesele inculpatului atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de fond, conform mandatului din 08.11.2013 (vol-II, f.d. 161). În cadrul ședinței instanței de fond, conform procesului verbal din 08.11.2013, inculpatul a comunicat judecătorului că este de acord ca avocatul să-i apere interesele sale (vol-II, f.d. 162). Începând cu a treia ședință în instanța de fond, inculpatul nu s-a prezentat, iar avocatul Dobrioglo Denis nu era informat de motivele absenței ultimului.

Cauza dată a fost examinată în toate trei instanțe de judecată în lipsa inculpatului, dar cu respectarea procedurii penale. Pe numele inculpatului a fost emisă încheierea de aducere forțată la 18.03.2014 (vol-II, f.d. 207) și încheierea de anunțare în căutare din 31.03.2014 (vol-II, f.d. 217). Toate materialele enumerate, demonstrează despre respectarea procedurii penale în instanțele de judecată, prevăzută de art. 321 Cod de procedură penală iar neprezentarea inculpatului la ședință a fost de fapt calificată drept eschivare de la prezentarea în instanță, ultimul renunțând în mod expres la dreptul său de a apărea în fața instanței și de a se apăra.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, nu se regăsește în recurs.

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel pentru a repara erorile de drept invocate.

Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția condamnatului. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, or în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul a comunicat că recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și solicită stabilirea unei pedepse non privative de libertate (Vol-III, f.d. 132).

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor, după cum rezultă din decizia instanței de apel din 2014, instanța s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de

probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Conform practicii CEDO, dreptul de a fi asistat de un avocat nu depinde de prezența acuzatului [*Van Geyseghem împotriva Belgiei (MC)*, pct. 34; *Campbell și Fell împotriva Regatului Unit*, pct. 99; *Poitrimol împotriva Franței*, pct. 34]. Nerezentarea unui acuzat care a fost citat în mod corespunzător – chiar și fără o justificare – nu îl poate priva de dreptul de a fi apărat de un avocat [*Van Geyseghem împotriva Belgiei (MC)*, pct. 34; *Pelladoah împotriva Țărilor de Jos*, pct. 40; *Krombach împotriva Franței*, pct. 89; *Galstyan împotriva Armeniei*, pct. 89].

Referitor la obligațiile avocatului de a acorda asistență calificată în *Kamasinski c. Austriei*, (19 decembrie 1989, nr. 9783/82, Par. 70), Curtea a menționat că avocatul încetează participarea în cauză în această calitate dacă persoana pe care o apără a renunțat la serviciile lui sau a reziliat contractul cu el, sau i-a suspendat împuternicirile, dacă nu are împuterniciri de a participa în continuare în această cauză, când procurorul sau instanța l-a înlăturat de la participarea în această cauză în legătură cu constatarea unor circumstanțe ce exclud participarea lui în această calitate sau, la cererea acestuia, din alte motive întemeiate, dacă procurorul sau instanța a admis cererea bănuیتului, învinuitului, inculpatului de renunțare la apărător ori dacă avocatul străin și-a declinat împuternicirile. În cazul în care procurorul sau instanța nu a acceptat renunțarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului la apărător, avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat nu-și poate sista participarea sa la judecarea cauzei.

Aceasta fiind sprijinită și de art. 68 alin. (4) Cod de procedură penală, avocatul nu este în drept să renunțe nemotivat la apărare. Apărătorul nu este în drept să-și înceteze de sine stătător împuternicirile de apărător, să împiedice invitarea unui alt apărător sau participarea lui în această cauză. Apărătorul nu este în drept să transmită altei persoane împuternicirile sale de a participa în cauza respectivă.

Anume pornind de la cele citate supra, în speță inculpatul prin intermediul avocatului Dobrioglo Denis a utilizat toate căile de atac, deși cauza a fost examinată repetat, în absența sa.

Totodată urmează de menționat că recursul propriu zis, nu îndeplinește condițiile art. 430 Cod de procedură penală, ci doar invocă solicitările asemănătoare cu cele invocate deja în cererea de apel, și recurs asupra cărora instanțele s-au expus deja în primul ciclu de proceduri.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de

art. 414- 419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

15. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Găină Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe GÎSCĂ Alexandr XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2020.

Președinte **Catan Liliana**

Judecător **Guzun Ion**

Judecător **Cobzac Elena**